

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 207/2012-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. novembra 2012 v senáte zloženom z predsedníčky Marianny Mochnáčovej a zo sudcov Milana Ľalíka a Petra Brňáka prerokoval prijatú sťažnosť spoločnosti F. s. r. o., K., zastúpenej Advokátskou kanceláriou I., s. r. o., K., za ktorú koná advokát JUDr. A. B., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uznesením Okresného súdu Košice II sp. zn. 36 Cb 90/2006 zo 6. februára 2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo spoločnosti F. s. r. o. na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivý súdny proces zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uznesením Okresného súdu Košice II sp. zn. 36 Cb 90/2006 zo 6. februára 2012 p o r u š e n é b o l o .

2. Uznesenie Okresného súdu Košice II sp. zn. 36 Cb 90/2006 zo 6. februára 2012 z r u š u j e a v e c v r a c i a Okresnému súdu Košice II na ďalšie konanie.

3. Okresný súd Košice II j e p o v i n n ý spoločnosti F. s. r. o. uhradiť trovy právneho zastúpenia v sume 323,50 € (slovom trisťdvadsaťtri eur a päťdesiat centov) na účet advokáta JUDr. A. B., konateľ a Advokátskej kancelárie I., s. r. o., K., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 207/2012-11 z 9. mája 2012 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť spoločnosti F. s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a uznesením Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 36 Cb 90/2006 zo 6. februára 2012.

2. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka sa v procesnom postavení žalobkyne domáha žalobou z 13. júla 2007 od žalovanej (T., a. s., pozn.) zaplata sumy 482 695,91 € s prísl. Konanie je vedené na okresnom súde pod sp. zn. 36 Cb 90/2006. Žalovaná svojím písomným podaním z 1. februára 2012, ktoré bolo okresnému súdu doručené 6. februára 2012 navrhla s poukazom na ustanovenie § 141a ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), aby okresný súd uložil sťažovateľke povinnosť zložiť preddavok na trovy konania vo výške 5 % zo žalovanej sumy. O tomto návrhu rozhodol okresný súd uznesením sp. zn. 36 Cb 90/2006 zo 6. februára 2012 (ďalej len „napadnuté uznesenie“),

ktorým uložil sťažovateľke povinnosť zložiť preddavok na trovy konania v sume 24 134,79 €.

Sťažovateľka v sťažnosti namieta, že napadnuté uznesenie sa v odôvodnení obmedzilo iba na strohé uvedenie príslušných zákonných ustanovení, ktoré upravujú inštitút preddavku na trovy konania, a na konštatovanie, že súd rozhodol na ich základe. Okresný súd však vôbec neskúmal u sťažovateľky ako žalobkyne, či spĺňa alebo nespĺňa predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu ako jednej zo základných podmienok pre vydanie uznesenia o povinnosti zložiť preddavok na trovy konania v zmysle § 141a OSP. V odôvodnení napadnutého uznesenia totiž absentuje vyjadrenie súdu o skúmaní predpokladov na oslobodenie sťažovateľky od súdnych poplatkov v celom rozsahu. Tento nedostatok podľa sťažovateľky spôsobuje nepreskúmateľnosť a zjavnú arbitrárnosť napadnutého uznesenia. Podľa sťažovateľky okresný súd ignoroval skúmanie zákonných predpokladov na vydanie uznesenia o povinnosti zložiť preddavok na trovy konania v zmysle § 141a OSP. Uvedeným postupom okresného súdu, ktorý vyústil do vydania napadnutého uznesenia, v konečnom dôsledku malo dôjsť k porušeniu jej základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý súdny proces zaručených v ústave, resp. dohovore.

Sťažovateľka v tejto súvislosti uviedla:

„Uvedenú podmienku splnenia predpokladov na oslobodenie od súdnych poplatkov súd vôbec neskúmal a jej absencia, resp. nevysporiadanie sa s touto podmienkou v odôvodnení rozhodnutia spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť a zjavnú arbitrárnosť. Bez toho, aby sa súd vo svojom rozhodnutí zaoberal touto skutočnosťou nemohol dospieť k správneému záveru a vydať predmetné uznesenie ignorujúc skúmanie zákonných predpokladov na jeho vydanie.“

3. Sťažovateľka preto navrhla, aby o jej sťažnosti rozhodol ústavný súd takýmto nálehom:

„1. Základné právo sťažovateľa F. s.r.o., so sídlom K., IČO: ... na súdnu ochranu zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie

podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Košice U zo dňa 06.02.2012, č. k. 36Cb/90/2006-369, čo do časti výroku o uložení povinnosti žalobcovi zložiť preddavok na trovy konania porušené bolo.

2. Uznesenie Okresného súdu Košice II zo dňa 06.02.2012, č. k. 36Cb/90/2006-369, čo do časti výroku o uložení povinnosti žalobcovi zložiť preddavok na trovy konania sa zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

3. Okresný súd Košice II je povinný uhradiť sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 323,50 € na účet advokáta JUDr. A. B., K., konateľ a Advokátske kancelárie I., s.r.o., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

4. Na základe výzvy ústavného súdu sa k prijatej sťažnosti vyjadril predseda okresného súdu listom zo 6. júna 2012. Predseda okresného súdu sa v ňom vyjadril, že ako orgán riadenia a správy súdu je oprávnený sledovať rozhodovaciu činnosť sudcov iba z hľadiska plynulosti súdneho konania. Z toho dôvodu však predseda okresného súdu predložil ústavnému súdu vyjadrenie zákonného sudcu k prijatej sťažnosti. Predseda okresného súdu zároveň oznámil, že netrvá na ústnom pojednávaní a súhlasí s upustením od neho.

Zákonný sudca vyhodnotil sťažnosť sťažovateľky ako neopodstatnenú. Podľa neho je napadnuté uznesenie procesným rozhodnutím vydaným na základe návrhu žalovanej, ktorému musel okresný súd vyhovieť, pretože u sťažovateľky neboli splnené predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu. V tejto súvislosti ďalej zákonný sudca uviedol:

„... o skutočnosti, že žalobca nespĺňa podmienky na oslobodenie povinnosti platiť súdny poplatok v celom rozsahu už bolo v konaní právoplatne rozhodnuté Uznesením Okresného súdu Košice I sp. značka 32 Cb 27/2006 zo dňa 11.9.2006, ktoré bolo žalobcovi (sťažovateľovi) riadne doručené. Žalobca teda o tejto skutočnosti mal vedomosť, preto sa konajúci súd vo svojom ďalšom rozhodnutí s touto podmienkou na vydanie predmetného rozhodnutia ako so skutočnosťou dostatočne zrejmosťou už nezaoberal.“

Ústavnému súdu bolo zároveň doručené vyjadrenie právneho zástupcu sťažovateľky, ktorý oznámil, že tiež netrvá na ústnom pojednávaní.

5. V súlade so súhlasom účastníkov konania ústavný súd podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

6. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. ...

7. Predmetom konania pred ústavným súdom je posúdenie otázky, či napadnutým uznesením okresného súdu zo 6. februára 2012 bolo porušené základné právo sťažovateľky na súdnu ochranu a právo na spravodlivý súdny proces zaručené v ústave, resp. dohovore, z dôvodu, že z neho nie je zrejmé, či súd skúmal splnenie jednej zo základných podmienok na vydanie napadnutého rozhodnutia, ktorou je záver o tom, že u sťažovateľky ako žalobkyne nie sú splnené predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 138 OSP v celom rozsahu. Sťažovateľka v sťažnosti vyjadrila názor, že okresný súd túto podmienku vôbec neskúmal, čo spôsobuje arbitrárnosť napadnutého uznesenia.

8. Ústavný súd v úvode konštatuje, že nie je jeho úlohou zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Ústavný súd je v súlade so svojou všeobecnou právomocou vyjadrenou v čl. 124 ústavy súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Táto právomoc spolu s právomocou podľa čl. 127 ods. 1 ústavy mu umožňuje preskúmať aj napadnuté rozhodnutia všeobecných súdov, avšak iba z hľadiska, či je alebo nie je v súlade s ústavno-procesnými zásadami upravenými v ústave.

V súvislosti so sťažnosťami namietajúcimi porušenie základných práv a slobôd rozhodnutiami všeobecných súdov už ústavný súd opakovane uviedol, že jeho úloha pri rozhodovaní o sťažnosti pre porušenie práva na súdnu ochranu, resp. práva na spravodlivé súdne konanie rozhodnutím súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov súdnej interpretácie a aplikácie zákonných predpisov s ústavou alebo medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách najmä v tom smere, či závery všeobecných súdov sú dostatočne odôvodnené, resp. či nie sú arbitrárne s priamym dopadom na niektoré zo základných ľudských práv (napr. I. ÚS 19/02, I. ÚS 27/04, I. ÚS 74/05, I. ÚS 241/07). S ohľadom na tieto atribúry ústavný súd preskúmal napadnuté uznesenie okresného súdu.

9. Okresný súd takto odôvodnil sťažnosťou napadnuté uznesenie:

«Predmetom konania je nárok žalobcu, ktorým si uplatňuje voči žalovanému zaplataenie pohľadávky vo výške 482.695,91 eur s príslušenstvom titulom nároku na nahradenie škody.

Žalovaný svojím písomným podaním zo dňa 1.2.2012 doručeným konajúcemu súdu dňa 6.2.2012 s poukazom na znenie § 141a ods. 1, 2 Zákona č. 99/1963 navrhol, aby bola žalobcovi uložená povinnosť zložiť preddavok na trovy konania vo výške 5% zo žalovanej sumy.

Podľa § 141a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku: „Navrhovateľovi, u ktorého nie sú splnené predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 138 v celom rozsahu a ktorý uplatňuje právo na zaplataenie peňažnej sumy prevyšujúcej 400-násobok životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu, súd na návrh odporcu uloží, aby v lehote nie dlhšej ako 60 dní zložil preddavok na trovy konania. Na zloženie preddavku podľa prvej

vetu vyzve súd súčasne s uložením povinnosti navrhovateľovi v rovnakej lehote aj odporcu. Povinnosť zložiť preddavok na trovy konania nemá účastník, ktorého majetkové pomery ako dlžníka nemožno usporiadať podľa osobitného predpisu o konkurznom konaní. Ak navrhovateľ preddavok na trovy konania v určenej lehote nezloží a odporca, ktorý má povinnosť zložiť preddavok, ho zložil, súd konanie v lehote 15 dní od uplynutia lehoty na zloženie preddavku na trovy konania zastaví.“

Podľa § 141a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku: „Výška preddavku podľa odseku 1 je päť percent z peňažnej sumy uplatňovanej navrhovateľom, pričom na príslušenstvo sa neprihliada.“

Podľa § 372u ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (Prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. januára 2012): „Na konania začaté do 31. decembra 2011 sa použijú predpisy účinné od 1. januára 2012.“

Na základe vyššie uvedeného podania žalovaného zo dňa 1.2.2012 súd v zmysle §141a ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku uložil obom účastníkom konania povinnosť zložiť preddavok na trovy tohto súdneho konania...»

10. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Zo zásady subsidiarity ústavnej sťažnosti vyplýva záver, že § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde má na mysli hlavne procesné prostriedky proti meritórnemu rozhodnutiu, a nie proti čiastočným, procesným, hoci samostatným rozhodnutiam. Na druhej strane však judikatúra ústavného súdu (m. m. II. ÚS 105/09) toto pravidlo o neprípustnosti sťažnosti proti uzneseniu procesnej povahy neabsolutizuje a pripúšťa z nej výnimky hlavne na tie rozhodnutia, ktoré sú spôsobilé bezprostredne a citeľne zasiahnuť do základných práv sťažovateľa a ktoré tvoria samostatnú uzavretú súčasť konania, aj keď sa konanie vo veci samej doteraz neskončilo. Inak by nebola efektívnou a účinnou ochrana poskytovaná základným právam fyzickým a právnickým osobám ústavným súdom, ak by tento nemohol zasiahnuť a následky porušenia základných práv odstrániť skôr, než skončí konanie vo veci

konečným rozhodnutím. Pôjde však len o prípady, keď k tvrdenému porušeniu základných práv došlo práve v dôsledku tohto rozhodnutia, resp. časti konania vedúceho k jeho vydaniu, pričom odstránenie tohto porušenia nebude možné dosiahnuť inak, než práve jeho zrušením.

11. Ústavný súd v prvom rade konštatuje, že okresný súd sa obmedzil iba na citáciu príslušných zákonných ustanovení upravujúcich inštitút preddavku na trovy konania, no bez akejkoľvek zmienky o reálnom skúmaní splnenia podmienok na jeho uloženie. Zo štruktúrálnej formulácie a obsahovej gradácie ustanovenia § 141a ods. 1 OSP však vyplýva podmienenosť jeho použitia iba v príčinnej súvislosti s preskúmaním dvoch základných predpokladov, ktoré musia byť kumulatívne naplnené, a to jednak preskúmaním predpokladu na oslobodenie od súdnych poplatkov v zmysle § 138 OSP a jednak aj preskúmaním výšky žalovaného nároku vzhľadom na sumu životného minima. Napadnuté uznesenia nemožno považovať za presvedčivo odôvodnené, pretože nedáva odpoveď na základnú otázku, ako súd dospel k záveru, že u sťažovateľky nie sú splnené predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu, čo je jedným zo základných predpokladov na rozhodnutie o preddavku na trovy konania. Rovnako Európsky súd pre ľudské práva pripomína, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú (García Ruiz c. Španielsku z 21. januára 1999). Odôvodnenie v požadovanej kvalite v napadnutom uznesení okresného súdu chýba, pretože z neho nie je jasný myšlienkový proces, ktorý súd doviedol k záveru o splnení podmienok na rozhodnutie o preddavku na trovy konania v zmysle § 141a OSP.

12. Zákonný sudca vo vyjadrení doručenom ústavnému súdu uviedol, že k záveru o tom, že u sťažovateľky nie sú splnené predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, dospel súd na základe uznesenia Okresného súdu Košice I sp. zn. 32 Cb 27/2006 z 11. septembra 2006, ktorým bolo sťažovateľke priznané čiastočné oslobodenie od súdneho poplatku vo výške 862 496 Sk z celkového súdneho poplatku v sume 872 496 Sk. Uvedené uznesenie bolo vydané Okresným súdom Košice I ešte predtým, ako bola vec sťažovateľky postúpená z dôvodu miestnej príslušnosti okresnému súdu. V odôvodnení napadnutého uznesenia chýba akékoľvek vyjadrenie, že si súd pri posudzovaní predpokladov

na oslobodenie od súdnych poplatkov osvojil závery, ktoré vyplývajú z tohto rozhodnutia Okresného súdu Košice I.

Pomery sťažovateľky z hľadiska predpokladov na oslobodenie od súdnych poplatkov tak boli skúmané iným súdom, navyše v období, od ktorého uplynulo už 6 rokov, čo je doba, v priebehu ktorej mohlo dôjsť k zmenám majetkových pomerov sťažovateľky. Odhliadnuc od nedostatkov v odôvodnení napadnutého uznesenia považuje ústavný súd za potrebné skúmať aktuálne majetkové pomery na strane dotknutého účastníka konania (v danom prípade sťažovateľky), na základe ktorých potom možno vyvodiť záver o splnení predpokladov na uloženie povinnosti tomuto účastníkovi konania zložiť preddavok na trovy konania. V prípade rozhodovania o povinnosti zložiť preddavok na trovy konania v zmysle § 141a OSP totiž suma uloženého preddavku môže výrazne obmedziť právo dotknutého účastníka konania na prístup k súdu.

13. Porušením práva sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je postup okresného súdu, ktorý jej nedal procesnú príležitosť vyjadriť sa k nožnej aplikácii § 141a OSP, a to ani k prípadným dôkazom, ktorými mohla byť preukázaná neodôvodnenosť aplikácie tohto ustanovenia.

14. Ústavný súd v neposlednom rade zdôrazňuje v súvislosti s inštitútom preddavku na trovy konania v zmysle § 141a OSP potrebu rešpektovania princípu proporcionality, ktorý vyžaduje, aby zásahy do majetkových práv účastníka konania boli minimalizované na najnižšiu možnú rozumnú mieru, ktorou by vždy mala byť odhadnutá výška budúceho priznaného nároku v rámci náhrady trov konania; nesmie ísť teda iba o mechanické určenie zálohy na trovy konania vo výške 5 % z predmetu konania tak, ako to urobil okresný súd (m. m. I. ÚS 112/2012). Uvedený princíp vyžaduje zohľadniť tiež osobitosti danej veci. V prípade sťažovateľky ide o skutočnosť, že žalovanú v konaní na okresnom súde pri niektorých úkonoch zastupovali zamestnanci jej právneho oddelenia, a nie jej zvolený právny zástupca. Z obsahu spisu okresného súdu vyplýva, že zvolený právny zástupca vykonal doteraz v priebehu konania na okresnom súde v mene žalovanej 6 úkonov právnej

pomoci, ktoré by v prípade úspechu žalovanej v spore mohli byť súčasťou priznanej náhrady trov konania. Okresný súd uložil sťažovateľke zaplatiť sumu 24 134,79 € ako preddavok na trovy konania, čo zodpovedá zhruba odmene za 17 úkonov právnej pomoci, čo je zjavne neproporcionálne a zároveň arbitrárne, pretože okresný súd v myšlienkovom procese vôbec neodôvodnil, prečo bolo nutné preddavkom zabezpečiť takýto objem možných trov konania.

15. Zákonný sudca vo svojom vyjadrení adresovanom ústavnému súdu uviedol, že v danom prípade musel vyhovieť návrhu žalovanej na uloženie povinnosti zložiť preddavok na trovy konania, a preto postupoval plne so zákonom, v tomto prípade s ustanovením § 141a OSP. Úloha sudcu v občianskom súdnom konaní sa nemôže v žiadnom prípade ponímať ako akési „mechanické“ rozhodovanie bez možnosti posúdenia možného vplyvu požadovaného rozhodnutia na práva ostatných účastníkov konania. Ústavný súd stabilne pripomína, že sú to práve všeobecné súdy, ktorým ako „pánom zákonov“ prislúcha chrániť princípy spravodlivého procesu na zákonnej úrovni. V posudzovanom prípade mal preto súd aplikovať ustanovenia § 141a OSP s akcentom na rešpektovanie práva účastníkov vrátane základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Okresný súd uložil sťažovateľke zaplatiť ako preddavok na trovy konania sumu, ktorá svojou výškou (24 134,79 €) reálne obmedzuje právo sťažovateľky na prístup k súdu ako imanentnú zložku základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie podľa ústavy, resp. dohovoru. Napadnuté uznesenie okresného súdu považuje ústavný súd za prejav formalistického prístupu k interpretácii § 141a OSP ako relevantnej právnej normy, ktorý má v konečnom dôsledku za následok arbitrárnosť napadnutého uznesenia.

16. Vzhľadom na uvedené je napadnuté uznesenie okresného súdu sp. zn. 36 Cb 90/2006 zo 6. februára 2012 arbitrárne a zjavne neodôvodnené, a tým aj z ústavného hľadiska kladúceho požiadavku na presvedčivé odôvodnenie súdneho rozhodnutia neudržateľné. Ústavný súd preto v bode 1 výroku tohto rozhodnutia vyslovil, že napadnutým uznesením okresného súdu bolo porušené základné právo sťažovateľky

na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

17. Sťažovateľka v sťažnosti tiež žiadala, aby ústavný súd zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu sp. zn. 36 Cb 90/2006 zo 6. februára 2012 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Ústavný súd v súvislosti s týmto návrhom sťažovateľky dospel k záveru, že na dosiahnutie nápravy vo veci je nevyhnutné, aby využil svoju právomoc podľa čl. 127 ods. 2 ústavy, a preto vyhovel návrhu sťažovateľky a zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, tak ako to je uvedené v bode 2 výroku tohto rozhodnutia.

Okresný súd bude v ďalšom konaní vo veci podľa § 56 ods. 6 a 7 zákona o ústavnom súde viazaný právnymi názormi ústavného súdu vyjadrenými v tomto náleze.

18. Napokon ústavný súd rozhodol o náhrade trov konania sťažovateľky. S poukazom na § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde a § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov ústavný súd priznal sťažovateľke náhradu trov právneho zastúpenia v plnej požadovanej výške, teda 323,50 € vrátane DPH (2 x 127,16 € za 2 úkony právnej služby; t. j. prevzatie a príprava zastúpenia, spísanie ústavnej sťažnosti, spolu 254,32 € a 2 x paušálna náhrada hotových výdavkov po 7,63 €, spolu 269,58 € + 20 % DPH). Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia v sume 323,50 € vrátane DPH (právny zástupca sťažovateľky predložil osvedčenie platiteľa DPH) je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP; bod 3 výroku rozhodnutia).

19. Nadobudnutím právoplatnosti tohto nálezu ústavného súdu sa zrušuje dočasné opatrenie nariadené uznesením ústavného súdu č. k. I. ÚS 207/2012-11 z 9. mája 2012.

20. Podľa § 32 ods. 1 zákona o ústavnom súde sudkyňa Marianna Mochnáčová dopĺňa odôvodnenie rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. novembra 2012